

ČERVENÝ PAVOUK

Trailer ke zhlédnutí [ZDE](#).

Po filmu RUDÝ KAPITÁN se jedná o již druhou producentskou spolupráci mezi polskou producentkou Agnieszkou Kurzydło (MD4) a českým producentem Viktorem Taušem (Fog'n'Desire).

Film ČERVENÝ PAVOUK bude mít premiéru v rámci Febiofestu 2016.

Do Prahy jej přijedou osobně představit hlavní představitelé: Filip Pławiak a Julia Kijowska.

O filmu v polštině: <http://kinoswiat.pl/kino/archwium/>.

PREMIÉRA ČR:	24. března 2016
PREMIÉRA POLSKO:	27. listopadu 2015
ORIGINÁLNÍ NÁZEV:	CZERWONY PAJĄK
ZEMĚ PŮVODU:	Polsko, Česká republika a Slovenská republika
ŽÁNŘ:	drama/psychologický krimi thriller
FORMÁT:	2D DCP/ DVD
STOPÁŽ:	95 minut
ZVUK:	dolby digital
JAZYKOVÁ VERZE:	česká
PŘÍSTUPNOST:	nepřístupný do 15 let
NATÁČENÍ:	2015
JAZYKOVÁ VERZE:	české titulky
DISTRIBUTOR:	A – COMPANY CZECH
HRAJÍ:	Filip Pławiak (Karol Kremer), Adam Woronowicz (Veterinář), Małgorzata Foremniak (Karolova matka), Julia Kijowska (Danka), Wojciech Zieliński (poručík Florek), Przemysław Bluszcz (popravčí), Piotr Głowacki (trenér), Andrzej Konopka (technik), Dorota Landowska (Veterinářova žena) a další....
REŽIE, KAMERA:	Marcin Koszałka
SCÉNÁŘ:	Marcin Koszałka, Łukasz M. Maciejewski
NÁMĚT :	Marta Szreder
STŘIH:	Krzysztof Komander, Marcin Koszałka
HUDBA:	Petr Ostrouchov
VÝTVARNÍK:	Ryszard Melliwa, Magdalena Dipont
PRODUKCE:	Agnieszka Kurzydło
PRODUCENT:	MD4
KOPRODUCENTI:	Fog'n'Desire s. r. o., ČR Sokol Kollar spol. s. r. o., SR Zentropa International Poland Krakowskie Biuro Festiwalowe Orange Polska
MEDIÁLNÍ PARTNEŘI:	Total Film,
MARKETING:	Karolína Biaye, kb@a-company.cz , A – COMPANY CZECH, www.a-company.cz
PR A TISKOVÝ SERVIS:	Johana Turnerová, johana@turner.cz , www.turner.cz

ČERVENÝ PAVOUK

Obsah:

strana 1	úvod, filmový plakát
strana 2	základní informace o filmu
strana 3	obsah, anotace filmu
strana 4	ohlasy ze zahraničního tisku
strana 5	ČERVENÝ PAVOUK a skutečnost
strana 6	producentka Agnieszka Kurzydło (producentka) o filmu,
strana 6	kdo je Agnieszka Kurzydło?
strana 7	kdo je Marcin Koszałka?
strana 8 - 9	rozhovor s Marcinem Koszałkou (režie, scénář, kamera)
strana 10 - 11	rozhovor s Filipem Pławiakem (představitel hlavní role)
strana 11 - 12	rozhovor s Adamem Woronowiczem (představitel role Veterináře)
strana 13	rozhovor s Martou Szreder (námět, původní literární předloha)
strana 14	tisková zpráva

Anotace k filmu ČERVENÝ PAVOUK

Karol je mladý muž, špičkový sportovec ve skocích do vody. Žije v šedesátých letech v Krakově. Polsku vládne komunistický režim, doba je temná a ponurá a město je vylidněné a nevládné. Poté, co se jeho týmu podaří vyhrát místní pohár, se Karol se svými spoluhráči vydá na místní pouť, aby zde svůj úspěch společně oslavili. Během oslav si odskočí za jednu z maringotek. Cestou zpátky nachází mrtvolu zavražděného chlapce, pravděpodobně další oběť Červeného pavouka, děsivého sériového vraha, který se potuluje tajemnými krakovskými ulicemi. Když se vrací k ostatním, míjí tuctově vyhlížejícího čtyřicátníka ve tmavém kabátu a v baretu, který v ruce nese kožený kufřík. Karola, muž povoláním Veterinář, zvláštním způsobem přitahuje. Sleduje ho, snaží se k tichému a tajemnému muži dostat co nejbliže. Mezitím se seznamuje s Dankou, novinářkou – fotografkou, jež ho vyhledá, aby s ním udělala reportáž do místních novin. Karol, pokoušený láskou k Dance a fascinovaný smrtí, bude muset brzy učinit nejzásadnější rozhodnutí svého života.....

3

ČERVENÝ PAVOUK

Sérioví vrazi se rodí v tichu. Neuslyšíš je ani neuvidíš, dokud se nestaneš jejich další obětí. Každý sériový vrah má svoje poprvé.

"Chtěl jsem být a byl jsem katem lidí. Užíval jsem si svou práci [...]. Ničeho nelituji. Kdybych mohl, vraždil bych dál " – Karol Kot alias " upír z Krakova "

Účast na filmových festivalech:

Mezinárodní filmový festival Arras2015 - Cena Francouzské asociace kritiků
Cairo International Film Festival 2015 - Grand Prix v rámci sekce Týden kritiky -
Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary 2015
Mezinárodní filmový festival Haifa 2015
Mezinárodní filmový festival Chicago 2015
Mezinárodní filmový festival Camerimage 2015

OHLASY Z TISKU

„Polský thriller, inspirován příběhem jednoho z nejmladších sériových vrahů na světě, je hozenou rukavicí z kostnatělému žánru. Probouzí úzkost, ne kvůli šokujícímu násilí, ale tím, že divákovi propůjčí duši sociopata. Koszałka navazuje na tradici „čistého filmu“ (cinéma pur) a zároveň ukazuje velkou sebedůvěru a eleganci. Jeho debut je příslibem nového, významného hlasu na filmové scéně. "
VARIETY

„25-tiletý Pławiak je ve své druhé hlavní roli v kariéře úchvatný. Má všechny předpoklady stát se v budoucnu evropskou hvězdou a má podobně ostré rysy, které kdysi charakterizovaly mladého Edwarda Nortona nebo Ryana Goslinga."
Stephen Dalton / THE HOLLYWOOD REPORTER

„Úspěch Červeného pavouka spočívá v obratném kladení otázek o morálce, násilí a strachu ze smrti. Současně diváky chlácholí, aby je vzápětí znepokojil."
Laurence Boyce / CINEUROPA

„Koszałkův snímek charakterizuje tíživá atmosféra jako u filmu noir. Úzkost a nedořečenost připomínají filmy Guse Van Santa a držitele Oscara - Michaela Hanekeho. "
TIROLER TAGESZEITUNG

„Dychtivě očekávaný debut Marcina Koszałky se vyhýbá žánrovému klišé. Režisér sází na atmosféru a tajemství."
SCREENDAILY

„Je to působivé spojení výtvarného umění a kinematografie."
TWITCHFILM

„Silný, temný a podmanivý film."
EURONEWS.com

„Provokativní Červený pavouk (...) nahlíží hluboko do zákoutí lidské mysli a zkoumá její podivnou schopnost odsuzovat hrůzné zločiny a současně uctívat jejich pachatele."
Dwight Casimere / THE TIMES WEEKLY

„Červený pavouk ohromil diváky."
UKRAINE TODAY

„Celovečerní debut Marcina Koszałky se zavrtává do divákovy hlavy a ani v jednom okamžiku nepřipomíná kopii hollywoodských příběhů o sériových vrahách. Má svůj polský styl a atmosféru, silně vykresluje specifika doby, ve které se odehrává. (...) Vynikající film, který si říká o to, abyste jej opakovaně viděli (...) je důkazem, že nová vlna polského filmu už je tu."
Paweł Felis / GAZETA WYBORCZA

ČERVENÝ PAVOUK a skutečnost

Scénář se inspiruje příběhem dvou sériových vrahů, kteří v šedesátých letech terorizovali Krakov. První z nich, jediný dosud známý mladistvý sériový vrah, Karol Kot, dal vzniknout postavě Karola Kremera. Ten druhý, zmíněný Červený pavouk, měl na film spíše nepřímý vliv.

Karol Kot: „Upír“ z Krakova

Karol Kot byl dobrý student, sportovec, vedl spořádaný život, byl slušný ke svým sousedům. Zároveň se ale současně pokusil o vraždu 14 lidí a dva z nich skutečně zabil: starší ženu a mladého chlapce. Tisk a policie mu přezdívali „Upír“. Město se třásl hrůzou, děti musely být včas doma a dokonce i dospělí se po setmění báli opouštět domovy.

Když byl Kot zatčen, okamžitě se stal místní hvězdou. Lidé si ho nedokázali spojit s jeho otřesnými zločiny. Ti, kteří se s Karolem Kotem tehdy setkali, na něj vzpomínají jako na pohledného a slušně vychovaného chlapce, nikoliv jako na zrůdu. Pochybnosti o tom, že by mohl mít na svědomí zmíněné děsivé zločiny, souvisely také s komunistickou propagandou, která tvrdila, že sérioví vrazi jsou produktem západní kapitalistické společnosti.

Než se objevil Karol Kot, byli sérioví vrazi naháněni, zatýkáni a odsuzováni tajně. Jeho případ byl prvním veřejným – pochopitelně z propagandistických důvodů. Komunistická strana chtěla polskému národu ukázat, jak dobře je veřejnost chráněna. Stejně jako celá řada jiných činů, které komunisté vykonali, měl i tento naprosto opačný účinek.

Karol Kot o všem ochotně hovořil a poskytl vyšetřovatelům a soudu velké množství podrobností o svých vraždách. Zdálo se, že je na ně velice hrdý a nikdy jich nelitoval. Prohlašoval, že chtěl, aby si ho lidé zapamatovali, aby vstoupil do dějin, a bylo mu naprosto jedno, že by za to mohl zaplatit vlastním životem. Během procesu bylo Kotovi povoleno složit maturitní zkoušku. Jeho duševní způsobilost nebyla nikdy zpochybnována, stejně jako jeho přičetnost. Karol Kot byl odsouzen k trestu smrti a 16. května 1968 byl oběšen.

Po své smrti se stal Karol Kot součástí lidového povědomí. Marcin Świetlicki, krakovský básník, o něm napsal báseň. Existují grafici a malíři, kteří se Kotovými skutky inspirovali ve svém díle. Nicméně příběh filmu **ČERVENÝ PAVOUK** je zcela fiktivní. Nejedná se o thriller, nejedná se o kriminální příběh, nejde ani o životopis. Režisér především toužil po možnosti položit si otázku, proč se z někoho stane vrah, než po jasné a přímé odpovědi na ní.

Jak kdysi prohlásil Luis Buñuel: „Odhalit tajemství je jako zneužít dítě: jde o ten nejhorší čin, jakého se můžete dopustit.“

Lucjan Staniak: „Červený pavouk“

Lucjan Staniak - jediný polský zločinec jehož zmiňuje publikace *The Encyclopedia of Serial Killers* napsaná Michaelem Newtonem (USA, 2004). Staniak byl v roce 1967 zatčen v domě č. 117 na ulici Aleja Wyzwolenia v Katovicích poté, co zavraždil a rozřezal na kusy 20 žen. Po každé z vražd odeslal místním novinám dopis, napsaný vlastní krví. Jediný háček tkví v tom, že v Katovicích neexistuje ulice Aleja Wyzwolenia a žádný Lucjan Staniak neexistoval. Nikdo neví, kdo si ho vymyslel a proč lidé jeho mrazivému příběhu věřili téměř 50 let. Fiktivní Červený pavouk inspiroval Koszałku k vytvoření postavy Veterináře. Je mentorem mladého Karola Kremera a ovlivňuje ho svým charismatem, svou odvahou a svou vychytralostí.

Snímek **ČERVENÝ PAVOUK** si pohrává s pravdou a fabulací a s vykonstruovanými domněnkami. Rozhodnutí zvolit si pro film jméno fiktivního vraha je jen dalším z Koszałkových dílků, které do této skládačky zapadají. Kdo je v tomto filmu Červeným pavoukem? Veterinář, Karol, nebo snad komunismus? To už si musí divák rozhodnout sám.

Producentka Agnieszka Kurzydło o filmu ČERVENÝ PAVOUK

Červený pavouk je příběhem o sériovém vrahovi, žijícím v komunistické zemi, ve které policie, stát, média či cokoliv jiného uspokojivě nefungovaly a byly karikaturou současného stavu, takže jsme potřebovali zcela jiný přístup.

Jde o historicky vůbec první polský film věnující se tématu sériového vraha. Diváci tento žánr znají velice dobře: jmenujme například filmy jako *Mlčení jehňátek*, *Sedm* či *Zodiac*. Dobře známe hollywoodský styl vyprávění, který se obvykle soustředí na sériového vraha, pronásledovaného detektivem či policistou, ale takový přístup by se pro náš snímek nehodil. Marcin Koszałka, režisér, se této výzvy ujal a natočil film, který je originální, univerzální a moderní. Ačkoliv se děj *Červeného pavouka* odehrává v komunistickém Polsku, jde o film velice moderní, který nám poskytuje skvělý pohled na současnou situaci v Polsku. V loňském roce bylo z věznic propuštěno velké množství sériových vrahů. Původně byli odsouzeni na smrt, ale poté, co byl tento nejvyšší trest v Polsku zrušen, byly jejich rozsudky změněny na dlouhé vězení, které právě skončilo. Odborníci v oboru kriminální psychologie tvrdí, že propuštění vězňů budou znovu zabíjet. Proběhla celonárodní debata o efektivnosti vězeňského systému i o možnosti zařazení těchto zločinců zpět do společnosti, stejně jako i o tom, zda jsou či nejsou po propuštění pro společnost hrozbou.

Červený pavouk je ojedinělý projekt, který v sobě shrnuje veškeré nadání i posedlosti Marcina Koszałky. Jsem velice ráda, že se Marcin rozhodl mou nabídku na natočení tohoto filmu přijmout.

Kdo je Agnieszka Kurzydło?

Agnieszka Kurzydło je producentkou a CEO MD4 (Mental Disorder 4). MD4 je varšavsko-krakovská filmová produkční společnost, založená v roce 2011 skupinou filmových profesionálů ze společnosti Zentropa International Poland. Celovečerní a produkováné filmy společností MD4 se dočkaly dlouhé řady pozitivních ohlasů na řadě mezinárodních filmových festivalů (např. opakovaně MFF Karlovy Vary, Raindance IFF 2014, Nejlepší mezinárodní celovečerní film – festival nezávislého filmu v Římě 2015, Teddy Award, Stříbrný lev MFF Gdyně, Nejlepší film MFF Dortmund-Koln, MFF Toronto, Berlinale 2013, MFF Taipei, atd.)

Výzvou pro MD4 je spolupracovat s filmovými režiséry na jejich prvních, případně druhých celovečerních filmech, a vytvořit pro ně prostor jak na polském, tak i mezinárodním filmovém trhu. MD4 je tvůrčím prostředím, které spojuje mladou generaci nejzajímavějších polských scenáristů, režisérů, kameramanů, hudebních skladatelů a střihačů, jejichž vášní je tvořit inovativní filmy, které vystihují polskou mentalitu, ale jsou také přitažlivé pro mezinárodní publikum.

Výběr filmografie:

Ve výrobě:

Rudý kapitán v režii Michala Kollara (také koprodukuje), premiéra v ČR únor 2016

Dokončeno:

2016 *Červený pavouk* režie Marcin Koszałka

2014 *Kebab a horoskop* režie Grzegorz Jaroszek

2013 *Ve jménu...* režie Małgośka Szumowska

2012 *Bejby Blues* režie Katarzyna Rosłaniec

Kdo je Marcin Koszałka?

Výběr režijní filmografie:

- 1999 *Takiego pięknego syna urodziłam*
- 2003 *Imieniny*
- 2003 *Made in Poland*
- 2004 *Jakoś to będzie*
- 2006 *Cały dzień razem*
- 2006 *Śmierć z ludzką twarzą*
- 2007 *Istnienie*
- 2010 *Deklaracja nieśmiertelności*
- 2012 *Będziesz legendą, człowieku*
- 2012 *Zabójca z łubieżności*

Marcin Koszałka (režie, kamera, scénář) je polský režisér dokumentárních filmů a kameraman žijící v Krakově. Jeho dokumentární snímky se promítaly na mnoha mezinárodních filmových festivalech včetně festivalů v Nyonu, Karlových Varech, Jihlavě, Krakově a Trentu, kde získaly řadu uznání. Rád si pro své filmy volí kontroverzní témata. Hlavní postavou jeho prvního dokumentu *Takiego pięknego syna urodziłam* byla jeho vlastní matka. Opakujícím se tématem jeho filmů je smrt a strach z umírání. Koszałka se také jako kameraman podílel na řadě polských celovečerních snímků a nasnímal i všechny své vlastní filmy. *Červený pavouk* je jeho celovečerním debutem.

Marcin Koszałka je jedním z nejpozoruhodnějších současných dokumentaristických režisérů v Evropě. Ke všem svým filmům píše scénáře a umí se postavit i za kameru, což z něj činí filmového tvůrce všestranného a soběstačného. Jako kameraman se podílel také na celovečerních filmech jiných režisérů, například Magdaleny Piekorz (*Šrámy, Usínání, Zblizenia*) či Boryse Lankosze (*Druhá strana mince*).

Jakožto zkušený dokumentarista si Koszałka vypracoval výjimečný cit, jakýsi vnitřní polygraf, který mu umožňuje odhalit, kdy lidé své city pouze předstírají nebo kdy lžou. Tyto dovednosti Koszałkovi umožňují v jeho filmech dosáhnout vysoké úrovně realističnosti.

Za kamerou má velice specifický a pozoruhodný vizuální styl, jeho filmy v sobě spojují dovedné vypravěčství a zajímavou obrazovou složku.

Koszałka je velice ojedinělý režisér, nikdy se nezajímal o obyčejné příběhy a hrdiny. Je fascinován nesmírností smrti, strachu z umírání a dopadu, který má strach na lidské životy a na rozhodnutí, která lidé během svých životů činí. Pozoruje a studuje nekonečný zápas mezi dobrem a zlem, probíhající v lidských myslích. Ať už se jedná o starého umírajícího herce, odsouzeného zločince, sériového vraha nebo vlastní matku – pozoruje je pečlivě a neúprosně. Bez výchozích etických měřítek či jakýchkoliv skrytých úmyslů je Koszałka vnímavým a pečlivým výzkumníkem v oblasti lidského chování.

„*Posedlost smrtí je výsledkem neurózy, kterou jsem získal doma, kde docházelo ke konfliktům a žili jsme pod velkým tlakem. Nemám čas se s ní léčit, protože mám neustále spoustu práce. Kromě toho se obávám, že pokud bych se téhle neurózy zbavil, pak bych neměl tolik nápadů. Myslím, že film je mnohem lepší terapií,*“ říká Koszałka.

ČERVENÝ PAVOUK

"V každém z nás je temná strana, jen je skrytá pod pozlátkem. Sérioví vrazi nás hodně zajímají - jak muže, tak ženy. Je v nás zvrácená fascinace něčím, co je zlé, co překračuje nějaké hranice "- Marcin Koszałka, režisér.

Rozhovor s Marcinem Koszałkou

Co je Červený pavouk?

„Je to film pro chytrého diváka, který má rád výzvy. Je to také film pro diváka, který se zajímá o film jako o uměleckou kategorii. Ti, kteří očekávají kriminální film nebo klasický thriller možná z kina odejdou nespokojení, ale já nechtěl točit klasický žánrový film. Chtěl jsem prozkoumat možnosti filmového vyjádření. Pracoval jsem na Červeném pavoukovi pomalu, abych mohl pečlivě navrhnout a vyprojektovat zápletku, motivy i styl. Potřeboval jsem dát divákovi dostatek prostoru. Věřím, že jednou z nejhrošších věcí, jakých se můžete při tvorbě filmu dopustit, je ukázat divákovi všechny své karty a odhalit všechna tajemství. Chtěl jsem, aby si diváci Červeného pavouka pamatovali a znovu na něj vzpomínali celé dny a snad dokonce i týdny po návštěvě kina.“

Co pro vás bylo v rámci tvůrčího procesu vzniku filmu nejdůležitější?

„Unavují mě jisté filmové postupy – klišé a repetitivnost. Chtěl jsem natočit film, ve kterém by diváci měli možnost postřehnout a vnímat můj specifický styl, mou osobní vizi světa. Narážím tím nejenom na zápletku a motivy filmu, ale také na jeho výtvarnou stránku, barvy, kameru a zvukové efekty. Chtěl jsem, aby jeho atmosféra vytvářela polovinu diváckých emocí. Tu druhou polovinu vytvářejí herci a jejich vzájemné interakce.“

Pohovořme si o stylu filmu: jste známý nekompromisními a přímočarými dokumenty. Červený pavouk je ale velice decentní. Proč jste se rozhodl pro tenhle styl?

„Celá řada lidí je překvapena tím, že já, dokumentarista, používám tak sofistikované prostředky. Myslím, že fiktivní příběhy by měly být vyprávěny vytríbeným jazykem, bez nadměrného rozptylování pozornosti či přílišného množství detailů. Ačkoliv jsem se výslovně neinspiroval žádným konkrétním režisérem, ti, které nejvíce obdivuji, jako například Michael Haneke, všechno významné ukrývají pod povrchem svých filmů.

Diváci to z nich musí vydolovat sami. Pokud bych v Červeném pavoukovi použil drsnou mluvu, působilo by to triviálně, nudně, možná dokonce strojeně. Ukázat divákovi realistickou scénu vraždy na něj nemá intenzivnější účinek.“

Proč se film odehrává v šedesátých letech? Je Červený pavouk metaforou komunistického systému, který otrávil duše tolika polských lidí?

„Popravdě řečeno jsem svůj film od politiky zcela oprostil. Zůstaly z ní v něm jen stopy, například útržky toho, co moje postavy slyší v rozhlase. Červený pavouk nemá výslovně s komunismem nic společného, ale atmosféra Krakova šedesátých let – hudba, styl, nálada, prázdné ulice – mi výrazně pomohla při budování atmosféry celého filmu. Ta doba byla temná a prázdná. Kdybych chtěl děj filmu umístit do současného Krakova, musel bych ho natáčet uprostřed noci, i když ani tehdy není dnes tak temný a vylištěný.“

ČERVENÝ PAVOUK

Proč jste si pro film zvolil Filipa Pławiaka a Adama Woronowicze?

„Filipa jsem objevil prostřednictvím konkurzu. Je to jeho první velká, významná a takhle komplexní role. Zvolil jsem si ho, protože jsem potřeboval herce, který si velice dobře uvědomuje, co dělá, který k herectví přistupuje intuitivně, a který nemá současně příliš mnoho zkušeností. Pokud bych byl schopen objevit opravdu velice talentovaného neherce, zcela vážně bych o něm do téhle role uvažoval. Potřeboval jsem někoho, kdo Karola Kremera nepojme jako zápornou postavu. Potřeboval jsem někoho, kdo by dokázal naznačit komplexnější emoce – nejistotu, dětinskost, váhavost, ale také fascinaci tím, co Veterinář provedl. Muselo jít o někoho, kdo by vám nechal prostor pro představivost. Vzpomeňte si na toho mladého herce z filmu Musíme si promluvit o Kevinovi – když spatříte jeho obličej, je vám okamžitě jasné, že na konci filmu někoho zabije. Adam Woronowicz je jiný případ. Je jedním z nejlepších polských herců své generace. Požádal jsem ho, zda by se role Veterináře ujal, aniž bych si ho zval na konkurz. Dokonale vyhovuje postavě obyčejně vyhlížejícího muže v baretu. V jeho vřelé tváři se objevují stopy nervozity a hrůzy.“

Jste velice úspěšným režisérem dokumentárních filmů. Proč jste točil celovečerní film?

„Chtěl jsem si rozšířit obzory a vyzkoušet si nové věci. Jsem tím typem režiséra, který nedokáže sedět na jednom místě a neustále musím zkoušet něco nového a rozvíjet se. Navíc mě fascinovalo, že v celovečerním filmu mohu stvořit cokoliv, mohu vystavět celý příběh od základu, a to je velká výzva, skoro jako nějaký závod. A nejsem svázán žádnými morálními omezeními, které vnímám při natáčení dokumentů, ale to je pro tento žánr přirozené. Ale s tvorbou dokumentárních filmů jsem neskončil. Nemusel jsem. Hodlám točit jak dokumenty, tak celovečerní filmy.“

ČERVENÝ PAVOUK

Rozhovor s Filipem Pławiakem (představitel hlavní role – Karola Kremera)

Jak jste se k natáčení filmu *Červený pavouk* dostal?

„Zúčastnil jsem se konkurzu. Když mi poté znovu zavolali, rozhodovalo se už jen mezi mnou a ještě jedním hercem. Marcin mi poslal scénář, přečetl jsem si ho a sešli jsme se, abychom si o něm promluvili. Udělal na mě opravdu výtečný dojem, pracoval na filmu s velkým nasazením, možná snad až s jistou posedlostí. Skvěle jsme si popovídali, ale nedělal jsem si velké naděje, protože ve scénáři stálo, že Karol má tmavé oči a tmavé vlasy, a tomu odpovídal ten druhý herec. Ale Marcin si nakonec zvolil mne – blondáka s modrýma očima. Samozřejmě jsem byl nadšený a těšil jsem se, ale současně to na mě udělalo dojem. Marcin je režisér s velice jasnou vizí, ale je také všímavý a ostražitý – pokud si všimne nějakého lepšího nápadu, lepšího řešení, lepších dialogů, dokáže svůj původní koncept změnit a přizpůsobit ho novým okolnostem. Počítám, že se to naučil při natáčení dokumentů – vnímat to, co se vám zrovna naskytne, a umět to využít.“

Jaké to bylo točit s Marcinem Koszałkou?

„Marcin chtěl příběh Červeného pavouka vyprávět prostřednictvím minimalistických a neagresivních prostředků, takže mě požádal, abych se tomu přizpůsobil a nepřehrával. Když jsem s ním spolupracoval, cítil jsem se velice sebejistě, protože Marcin má skvělý pozorovací talent – dokáže zaznamenat každou drobnou hereckou chybu. Nechtěl po mně, abych studoval psychologii sériových vrahů, mohl jsem jen sedět a poslouchat, jak o takových věcech hovoří s Adamem Woronowiczem, který ztvárnil Veterináře. Marcin mi pak prozradil, že chtěl, abych byl zlém a vraždami fascinován tak, jako moje postava – postupně. Co se týče vztahu k Adamovi Woronowiczovi, bylo to podobné. Před natáčením jsme se prakticky neznali. Marcin nechtěl, abychom spolu trávili příliš mnoho času. Takže jsem Adama lépe poznával až během natáčení, víceméně podobně, jako moje postava poznávala svého mentora. Byla to Marcinova metoda a myslím, že fungovala dobře.“

ČERVENÝ PAVOUK

Co nám můžete říct o své postavě?

„Je to obyčejný kluk, který vyrůstal v normální rodině. Myslím, že jistá část jeho osobnosti byla vždycky fascinována temnou stránkou lidské povahy a když spatřil mrtvé tělo na pouti, došlo k jejímu procitnutí. Karola to vzrušilo. Většina lidí by se bála a utekla najít policistu, ale Karol ne. Chtěl se setkat s vrahem, ačkoliv nevěděl jistě proč. Byl to impuls, instinkt... Karol se cítil jako ten nejnudnější a nejobyčejnější člověk na světě... Proč pokračoval ve své temné cestě? To je otázka, na kterou chceme, aby si divák odpověděl sám.“

Rozhovor s Adamem Woronowiczem (představitel role Veterináře)

11

Jak jste se připravoval na roli Veterináře?

„Měl jsem možnost pohovořit si s kriminálním psychologem tvořícím profily zločinců. V devadesátých letech byl jedním ze čtyř lidí v Polsku, kteří měli v tomto ohledu výcvik od FBI. Je expertem svého oboru, jeho přednášky jsou obvykle nacpané. Četl jsem toho o sériových vražích hodně, pročítal jsem si popisy všech zločinů. Tyhle knihy mi otevřely bránu do temného světa vraždy, posedlosti a násilí. Ale ani ta nejlepší kniha vám nedokáže zodpovědět otázku, proč sérioví vrazi dělají to, co dělají. Do jejich psychiky nelze proniknout, dokonce ani špičkoví psychologové tu mnoho nezmůžou.“

Vysvětlil někdy nějaký sériový vrah, proč vraždil?

„S žádným skutečným sériovým vrahem jsem se nesetkal. Ale z toho, co jsem četl, vím, že vlastně nedokážou vysvětlit, co je k tomu nutí. Necítí neutuchající potřebu vraždit, říkají, že prostě někdy přijde chvíle, kdy už temnou stránku své povahy nejsou schopni udržet pod kontrolou. Pak se chovají instinktivně, jako zvířata. Jakmile tenhle okamžik pomine, chovají se zase normálně. Každý z nich má mezi vraždami různé rozestupy, může jít o měsíc, několik let

ČERVENÝ PAVOUK

nebo dokonce desetiletí. Proto je tak těžké vytvořit profil sériového vraha a dopadnout ho. Mají specifické postupy – každý z nich má svou konkrétní vražednou zbraň či metodu zabíjení. Takže si představuji, že vzít život je pro ně něco jako silná droga. A jakmile zločinec pocítí nutkání, není se své závislosti schopen ubránit.“

Veterinář vypadá naprosto obyčejně. Je to záměrné?

„Všimli jsme si toho, že sérioví vrazi nejsou ničím výjimeční. Nejsou to nějakí supermani, ani nemají výjimečné schopnosti. Jsou to lidé, kteří obvykle vedou dvojitý život, mají normální domov, rodinu, jsou upravení a zdvořilí. Když policie sériového vraha zatkne, jsou ti, co ho znali, obvykle velice překvapení tím, že jejich tichý soused spáchal něco tak obudného a strašného. Marcin Koszałka chtěl právě tohle zachovat. Veterinář má svou chvíli, ale jinak Marcin nechtěl, aby se jednalo o podivnou, temnou postavu, která žije někde ve sklepě s kočkami a vaří odporné pokrmy. Chtěl, aby Veterinář byl záhadou, i sám pro sebe. Paradoxní je, že běžně vyhlížející sériový vrah na diváky působí intenzivněji. Když sledují film v kině, cítí se v bezpečí, protože se jedná o fiktivní příběh, ale pak vyjdou z kina ven a všimnou si, že na ulici potkávají spousty mužů ve tmavých kabátech a s baretem...“

Můžete nám povědět něco o povaze vztahu mezi mladším Karolem a starším Veterinářem?

„Je komplexní. Oba jsou to velice záhadné, do sebe uzavřené postavy. Mají bohatý vnitřní svět, takže je těžké je doopravdy poznat. Pochopíte to podle toho, jak se jeden ve druhém odrážejí. Nechápejte mě špatně: Karol ve Veterinářovi nevidí svou budoucí osobnost a ani Veterinář v Karolovi nevidí své mladší já. Mají podobnou posedlost, podobná nutkání, a když se Veterinář na Karola podívá, je schopen v něm vidět sám sebe jako v zrcadle.“

foto: Adam Golec

ČERVENÝ PAVOUK

Rozhovor s Martou Szreder (námět filmu a autorka původního scénáře Lolo)

Kdy jste poprvé slyšela o Karolovi Kotovi?

„Bylo mi možná patnáct let. Slyšela jsem v televizi píseň o vraždě jedenáctiletého chlapce, která se stala před mnoha lety v Krakově na místě zvaném Kopiec Kościuszki, kam děti chodily v zimě sáňkovat. Stalo se to v roce 1966, a ačkoliv u toho nebyly žádní svědci, všechny děti se brzy dozvěděly, co se stalo. Moje matka byla jednou z nich. Říkala, že tehdy tenhle případ otřásl celou zemí, a vrstevníci mých rodičů, zejména ti z Krakova, si na to dodnes pamatují. Karol Kot unikal dopadení skoro dva roky a nikdo nevěděl, kdo ty zločiny spáchal. Lidé se báli a z toho strachu vzešla postava zlého Upíra, o které se brzy vyprávěly legendy. Ty legendy vlastně žijí dodnes, protože byt, ve kterém Karol Kot s rodiči bydlel, je stále zmiňován jako doupe sériového vraha a dokonce se do něj pořádají exkurze.“

Co vás inspirovalo k napsání scénáře o Karolovi Kotovi?

„O mnoho let později jsem četla rozhovor s Karolem Kotem, pořízený po jeho zadržení. Udělal na mne silný dojem a nemohla jsem ho dlouho pustit z hlavy. Šlo o rozhovor s mladým mužem, který právě dodělal maturitu a který věděl, že jeho život brzy skončí. Karol Kot vzpomíná na svůj každodenní život – na dívku, která se mu líbila, na rodiče, na své sportovní výkony a spoluhráče. To všechno ve srovnání se zločiny, které spáchal, působilo velice děsivě. Inspirovala jsem se také vizí Krakova v šedesátých letech. Dnes je to zářivé a pestré město plné obchodů, barů a restaurací. Tehdy byl Krakov dost šedý a zamklý. A tímhle Krakovem otřásl zločin, spáchaný tajemným Upírem, ze kterého se později vyklubal docela obyčejný student. Dnes je možná těžké si to představit, ale tehdy z toho byli lidé doopravdy vyděšení. Vyprávěli si stále podivnější a podivnější zvěsti o příšeře, která číhá za každým rohem. Myslím, že šlo o ten kontrast: mezi vidinou Upíra, která se pevně zapsala do společné fantazie obyvatel Krakova, a postavou obyčejného chlapce, který nedokázal mít skutečný vztah s jinou osobou. Ten mě patrně při psaní Karolova příběhu inspiroval nejvíce.“

ČERVENÝ PAVOUK

Tisková zpráva ze dne 17. února 2016

Opojně čiré zlo. Příběh sériového vraha ve filmu ČERVENÝ PAVOUK vstoupí do českých kin 24. března.

„Sérioví vrazi nejsou ničím výjimeční. Nejsou to supermani, ani nemají výjimečné schopnosti. Jsou to lidé, kteří obvykle vedou dvojitý život, mají normální domov, rodinu, jsou upravení a zdvořilí. Když policie sériového vraha zatkne, jsou ti, co ho znali, obvykle velice překvapení tím, že jejich tichý soused spáchal něco tak oblundného a strašného.“

Adam Woronowicz, představitel jedné z hlavních rolí filmu ČERVENÝ PAVOUK.

Seznamte se. Mladý, milý, pohledný slušný, z dobré rodiny, úspěšný sportovec, reprezentant ve skoku do vody - Karol Kremer. Zdá se, že mu v Krakově roku 1967, nechybí vůbec nic Až na to, že neprojevuje žádné emoce. Prázdnost, nic ho neupoutá, všim je znuděn, vlastně ho nic nezajímá.

Až do chvíle, dokud nepřijde na místo činu doslova pár vteřin poté, co je spáchána odporná vražda malého chlapce uprostřed pouťového veselí. V tento okamžik vstoupí do Karolova života ČERVENÝ PAVOUK. Tajemný sériový vrah, který se stal legendou.

Karol je jím doslova uchvácen. Pokoušený láskou k mladé fotografce a fascinovaný smrtí v produkci ČERVENÉHO PAVOUKA bude muset Karol brzy učinit nejzásadnější rozhodnutí.

Film ČERVENÝ PAVOUK byl představen v Čechách už vloni na MFF v Karlových Varech.

Distribuční premiéru však bude mít nyní, v rámci prestižního Febiofestu, 24. března.

Do Prahy jej přijedou osobně představit hlavní představitelé: Filip Pławiak a Julia Kijowska.

Trailer ke zhlédnutí [ZDE](#).

Jde o první celovečerní film světově velmi uznávaného polského režiséra dokumentárních filmů Marcina Koszałku. Jeho snímky se promítaly na mnoha mezinárodních filmových festivalech včetně festivalů v Nyonu, Karlových Varech, Jihlavě, Krakově a Trentu, kde získaly řadu uznání.

Nyní vstupuje do kin Koszałkův debutový psychologický krimi thriller ČERVENÝ PAVOUK v polsko – česko – slovenské koprodukcii.

Do hlavní role mladého zprvu sympatického muže Karola Kremera obsadil Filipa Pławiaka.

Ten o své roli říká: *„Karol byl obyčejný kluk, který vyrůstal v normální rodině. Myslím, že jistá část jeho osobnosti byla vždycky fascinována temnou stránkou lidské povahy a když spatřil mrtvé tělo na pouti, došlo k jejímu procitnutí. Karola to vzrušilo. Většina lidí by se bála a utekla najít policistu, ale Karol ne. Chtěl se setkat s vrahem, ačkoliv nevěděl jistě proč. Byl to impuls, instinkt... Karol se cítil jako ten nejnudnější a nejobyčejnější člověk na světě... Proč pokračoval ve své temné cestě? To je otázka, na kterou chceme, aby si divák odpověděl sám.“*

SÉRIOVÝ VRAH, KTERÝ SE STAL LEGENDOU ČERVENÝ PAVOUK V KINECH OD 24. BŘEZNA 2016